

Sygn. akt **XXV C 577/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Anna Pogorzelska
Protokolant:	protokolant sąd. Paula Michalczuk

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2016 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa **K. O.**

przeciwko **Bankowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności wobec powódki K. O. tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego numer (...) z dnia 9 stycznia 2014 roku wystawionego przez Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w W. z dnia 1 września 2014 roku wydanym w sprawie II Co 967/14, w części tj. ponad kwotę 57.706,86 zł (słownie: pięćdziesiąt siedem tysięcy siedemset sześć złotych i 86/100);

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. odstępuje od obciążania powódki kosztami procesu;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 4.969 zł (słownie: cztery tysiące dziewięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu;

V. nieuiszczoną część opłaty od pozwu przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt **XXV C 577/15**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 kwietnia 2015 r. (data prezentaty) skierowanym przeciwko pozwanemu Bankowi (...) S.A. z siedzibą w W., powódka K. O. wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) wystawionego w dniu 9 stycznia 2014 r. przez Bank (...) S.A. w W. – następcę prawnego Banku (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko K. O., opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Pragi Południe w Warszawie II Wydział Cywilny z dnia 1 września 2014 r., sygn. akt II Co 967/14 oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania według norm przepisanych.

Z ostrożności procesowej powódka wniosła o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w części, to jest ponad kwotę 56.470,60 zł, stanowiącą równowartość kwoty 16.842,82 CHF pozostałej po spłacie przez powódkę części

kapitału pomnożonej przez 3,3528 – średni kurs franka szwajcarskiego z dnia 22 stycznia 2013 r., wynikający z tabeli opłat (...) S.A.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że wobec zaistnienia szkody pożarowej oraz zawarcia umowy cesji, w jej ocenie bankowy tytuł egzekucyjny winien być wystawiony nie przeciwko powódce, a przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.. Na pozwaną przeszedł bowiem ogół uprawnień z tytułu umowy ubezpieczenia nieruchomości na wypadek pożaru, który miał miejsce w dniu 22 grudnia 2012 r. Z uwagi na zaistnienie szkody całkowitej, pozwanemu przysługuje przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. roszczenie o wypłatę pełnej sumy ubezpieczenia z polisy ubezpieczeniowej w kwocie 500.000 zł.

Co więcej, powódka podała, iż roszczenie pozwanej o zapłatę kwoty 46.707,20 CHF, stanowiącej równowartość w złotych polskich 157.708,86 zł, wbrew twierdzeniom pozwanej nie jest wymagalne, ponieważ w ocenie powódki umowa kredytu hipotecznego nr (...) - (...) nie została przez pozwanego skutecznie wypowiedziana, bowiem nie doręczono powódce korespondencji pod właściwy adres zamieszkania.

Ponadto, powódka podkreśliła, że w dniu 18 września 2014 r. wpłaciła na rzecz pozwanego kwotę 100.000 zł, co stanowiło całą kwotę uzyskaną ze sprzedaży części nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie powódki tytuł wykonawczy nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy, w związku z czym powinien zostać pozbawiony wykonalności w całości. Obowiązek stwierdzony tym tytułem jest w ocenie powódki całkowicie niezasadny. (pozew – k. 4-6)

W odpowiedzi na pozew z dnia 11 sierpnia 2015 r. (data prezentaty) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jednocześnie pozwany zadeklarował wolę ugodowego zakończenia niniejszej sprawy.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż powództwo nie jest zasadne, bowiem nie zostały spełnione przesłanki z art. 840 k.p.c.

Pozwany podniósł, iż wbrew twierdzeniom powódki doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu. W aktach kredytowych nie znajduje się bowiem pismo powódki z dnia 20 stycznia 2013 r., zawierające jej nowy adres korespondencyjny. Nadto, w świetle § 15 umowy kredytu ewentualne zawiadomienie o zmianie adresu do korespondencji przesłane drogą mailową nie jest skuteczne.

Co więcej pozwany wskazał, że brak jego aktywności w zakresie dochodzenia roszczeń odszkodowawczych od (...)S.A. z siedzibą w W. również nie jest podstawą do pozbawienia wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego przeciwko powódce, bowiem pozwany ma prawo wyboru drogi dochodzenia roszczeń z tytułu kredytu i ewentualne skorzystanie z uprawnień wynikających z dokonanej cesji praw z polisy ubezpieczeniowej zależy od jego swobodnej decyzji i nie wpływa na istnienie roszczenia wobec powódki objętego przedmiotowym bankowym tytułem egzekucyjnym. Pozwany zapowiedział jednak podjęcie współpracy z powódką w tym zakresie. (odpowiedź na pozew – k. 54-55)

Na rozprawie w dniu 19 stycznia 2016 r. powódka wskazała, że polubowne zakończenie niniejszej sprawy nie leży w jej interesie. (protokół z rozprawy z dnia 19.01.2016 r. – k. 87)

Na rozprawie w dniu 13 maja 2016 r., co do ewentualnych rozmów ugodowych pozwany podniósł, iż nie ma kontaktu z powódką. (protokół z rozprawy z dnia 13.05.2016 r. – k. 103)

Strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w dalszym toku postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 kwietnia 2004 r. powódka K. O. zawarła z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę oprocentowanego kredytu hipotecznego nr (...) - (...). Na podstawie ww. umowy, bank udzielił powódce kredytu w wysokości 89.225,00 CHF z przeznaczeniem na zakup na rynku wtórnym domu wolnostojącego od osoby fizycznej oraz remont przedmiotowej nieruchomości w miejscowości N. przy ul. (...). Kredyt udzielony został na okres 180 miesięcy, a okres spłaty określono na 175 miesięcy. Jako zabezpieczenie spłaty kredytu w § 7 ww. umowy, ustanowiona została hipoteka zwykła w wysokości 89.225,00 CHF z tytułu udzielonego kredytu oraz hipoteka kaucyjna do wysokości 48.300,00 CHF z tytułu odsetek umownych i kosztów udzielonego kredytu ustanowiona na rzecz banku na finansowanej nieruchomości położonej w miejscowości N. przy ul. (...), a ponadto cesja praw z polisy ubezpieczenia nieruchomości od ognia i zdarzeń losowych oraz cesja praw z polisy ubezpieczenia na życie K. O.. (umowa kredytu hipotecznego – k. 7-8v)

W związku z zawarciem wskazanej powyżej umowy kredytu i ustanowionym w niej zabezpieczeniem, w dniu 14 kwietnia 2004 r. . powódka K. O. zawarła z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę cesji praw z polisy ubezpieczeniowej mienia nr (...) z dnia 8 kwietnia 2004 r. Na podstawie umowy cesji powódka obowiązana była do corocznego odnawiania umowy ubezpieczenia nieruchomości. (umowa cesji praw z polisy – k. 9)

Ostatnią polisę, tj. umowę ubezpieczenia nieruchomości powódka zawarła z (...)S.A. z siedzibą w W. w dniu 11 lipca 2012 r. Nieruchomość powódki została ubezpieczona na kwotę 500.000 zł. (polisa – k. 10-13)

Pozwany Bank (...) S.A. z siedzibą w W. jest następcą prawnym Banku (...) S.A. z siedzibą w W.. (okoliczność bezsporna)

W dniu 22 grudnia 2012 r. miał miejsce pożar ubezpieczonej nieruchomości powódki położonej w N. przy ul. (...). (potwierdzenie przekazania terenu, obiektu lub mienia objętego działaniem ratowniczym – k. 15)

Ubezpieczyciel pomimo dostarczonej przez powódkę ekspertyzy rzeczoznawcy majątkowego nie wypłacił odszkodowania w wysokości wskazanej w polisie w terminie 30 dni od zaistnienia szkody, w związku z czym w dniu 29 stycznia 2013 r. powódka wniosła przeciwko (...)S.A. z siedzibą w W. pozew o zapłatę kwoty 500.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty. Sprawa ta pierwotnie wniesiona do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe, została przekazana według właściwości i podlegała rozpoznaniu przez Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie. (pozew – k. 17-21)

Pomimo wezwań kierowanych przez powódkę do pozwanego, nie wystąpił on z pozewem przeciwko ubezpieczycielowi ani też nie interweniował po przekroczeniu terminu do wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela. (okoliczność bezsporna)

Do akt kredytowych prowadzonych przez pozwanego Bank nie wpłynęła pisemna informacja o zmianie adresu korespondencyjnego powódki z dnia 20 stycznia 2013 r. Zaświadczenie z dnia 22 stycznia 2013 r. o zawarciu przedmiotowej umowy kredytu, zostało wystawione przez pozwanego na dotychczasowy adres powódki, tj. ul. (...) w N.. O wydanie owego zaświadczenia powódka wniosowała w wiadomości e-mail z dnia 20 stycznia 2013 r. W e-mailu tym, powódka nie wskazała jednak zmiany adresu do korespondencji. (zaświadczenie – k. 27, e-mail z dnia 20.01.2013 r. – k. 14)

Pismem datowanym na dzień 26 września 2013 r., pozwany wypowiedział powódce przedmiotową umowę kredytu z powodu braku spłaty przeterminowanego zadłużenia i wezwał powódkę do zapłaty należności. Pismo to zostało wysłane na adres ul (...), (...) - (...) N., nie zostało jednak odebrane przez powódkę, pomimo dwukrotnego awizowania. (pismo z dnia 26.09.2013 r. – k. 24v, potwierdzenie braku odebrania pisma przez powódkę – k. 25-25v)

W dniu 9 stycznia 2014 r. pozwany wystawił przeciwko powódce bankowy tytuł egzekucyjny, zgodnie z którym pozwanemu przysługuje względem powódki roszczenie o zapłatę kwoty 46.707,20 CHF, co stanowi równowartość 157.706,86 zł według kursu średniego NBP na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego. Postanowieniem z dnia 1 września 2014 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie nadał

klauzulę wykonalności ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w całości. (BTE – k. 7 akt o sygnaturze II Co 967/14, postanowienie z dnia 1.09.2014 r. – k. 98 akt o sygnaturze II Co 967/14)

Na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego nie toczy się postępowanie egzekucyjne przeciwko powódce. (zeznania powódki – k. 88)

Pismem datowanym na dzień 5 maja 2014 r. powódka poinformowała pozwanego o zmianie jej aktualnego adresu do doręczeń na adres ul. (...), (...)-(...) W.. (pismo powódki z dnia 5.05.2014 r. – k. 26)

W związku z powyższym, pismem datowanym na dzień 28 listopada 2014 r., pozwany powiadomił powódkę, iż przedmiotowa umowa kredytu została skutecznie wypowiedziana przez pozwanego w dniu 25 listopada 2013 r. (pismo pozwanego z dnia 28.11.2014 r. – k. 24)

Pismem datowanym na dzień 23 września 2014 r. pozwany poinformował powódkę o wpłynięciu do pozwanego w dniu 18 września 2014 r. środków ze sprzedaży nieruchomości powódki położonej w N. przy ul. (...). Spłata powyższa w kwocie 100.000 zł, stanowiąca równowartość 27.786,27 CHF została zaksięgowana na spłatę kapitału. (pismo pozwanego z dnia 23.09.2014 r. – k. 28)

Sąd dokonał następującej oceny dowodów:

Podstawę ustaleń faktycznych w rozpoznawanej sprawie stanowiły wskazane powyżej dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, jak również dołączone do sprawy akta sądowe sprawy o sygnaturze II Co 967/14, a także zeznania powódki K. O..

Sąd dał wiarę przedstawionym w niniejszej sprawie dowodom w postaci dokumentów, poza dowodem w postaci pisma powódki z dnia 20 stycznia 2013 r., informującego pozwanego o zmianie adresu korespondencyjnego powódki. W stosunku do pozostałych dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w ocenie Sądu brak jest podstaw do podważania ich zawartości lub autentyczności, wobec czego zostały uznane przez Sąd za wiarygodny materiał dowodowy. Nie były one także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Odnosząc się natomiast do rzeczonego pisma powódki z dnia 20 stycznia 2013 r., Sąd odmówił mu wiarygodności i mocy dowodowej. Wskazać należy, iż powódka załączyła wprawdzie kserokopię ww. pisma, które miała wystosować do pozwanego. W związku z zaprzeczeniem tej okoliczności przez pozwanego, powódka nie przedstawiła jednak żadnego dowodu doręczenia czy też nadania owego pisma datowanego na dzień 20 stycznia 2013 r. Tym samym, Sąd odmówił wiarygodności zgromadzonemu w tym zakresie materiałowi dowodowemu.

W związku z powyższym, Sąd nie dał także wiary zeznaniom powódki, w zakresie w jakim zeznała, iż poinformowała pozwanego o zmianie swojego adresu w styczniu 2013 r., bowiem jak wskazano powyżej, zeznania te nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Nadto, Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki, iż na zaświadczeniu wydanym przez pozwanego widnieje jej nowy adres. Zeznania te są bowiem sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym, obejmującym przedmiotowe zaświadczenie i zaadresowanym na poprzedni adres korespondencyjny powódki.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu co do zasady, jednak nie co do zakresu roszczenia.

W niniejszej sprawie powódka K. O. wystąpiła przeciwko pozwanemu Bankowi (...) S.A. z siedzibą w W. o pozbawienie tytułu wykonawczego w postaci wystawionego przeciwko niej bankowego tytułu egzekucyjnego wykonalności w całości lub w części, tj. ponad kwotę 56.470,60 zł.

W tym miejscu wskazać należy, iż powódka oparła swoje roszczenie na podstawie art. 840 § 1 k.p.c., który wymienia okoliczności, w których dłużnik w drodze wytoczenia powództwa może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego

wykonalności w całości lub części albo też jego ograniczenia. Tym samym podkreślenia wymaga to, iż w sytuacji, kiedy pozwany wystawił przeciwko powódce bankowy tytuł egzekucyjny, który postanowieniem referendarza sądowego zaopatrzony został w klauzulę wykonalności, powódce jako dłużnikowi przysługiwało prawo do wytoczenia powództwa inicjującego niniejsze postępowanie.

Ponadto, jak przyznała powódka, postępowanie egzekucyjne na podstawie przedmiotowego bankowego tytułu egzekucyjnego nie zostało jeszcze wszczęte. Zobowiązanie powódki względem pozwanego nie zostało również w całości uregulowane. Bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 9 stycznia 2014 r. jest natomiast zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 1 września 2014 r. Jak słusznie wskazał Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 5 marca 2014 r., sygn. I ACa 796/13: „Dłużnik może żądać pozbawienia (ograniczenia) wykonalności tytułu wykonawczego tak długo, jak długo zachodzi możliwość jego wykonania. Zatem tylko istnienie możliwości wykonania tytułu wykonawczego, czyli zdolność do egzekucji, pozwala na wystąpienie z powództwem zmierzającym do uniemożliwienia prowadzenia egzekucji z tego tytułu wykonawczego. Wytoczenie powództwa opozycyjnego jest niedopuszczalne w sytuacji, gdy wygasła wykonalność tytułu wykonawczego na skutek wyegzekwowania całego świadczenia. Jeżeli zobowiązanie na skutek zapłaty lub innego zdarzenia przestało istnieć, tytuł nie jest już zdolny do bycia egzekwowanym”. Co więcej, Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia z dnia 26 listopada 2014 r., sygn. VI ACa 276/14 zasadnie stwierdził, iż: „Wytoczenie powództwa przeciwegzekucyjnego może nastąpić wyłącznie po nadaniu mu klauzuli wykonalności, chociaż nie jest konieczne, aby postępowanie egzekucyjne było już prowadzone. Żądanie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego znajduje uzasadnienie tylko dopóty dopóki istnieje możliwość wykonania tego tytułu”.

Tym samym stwierdzić należy, iż w niniejszym postępowaniu po stronie powódki jako dłużnika bezspornie istnieje uprawnienie do dochodzenia pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności.

Rozważając całokształt okoliczności niniejszej sprawy podnieść należy, iż w ocenie Sądu nie jest zasadne zastosowanie dla jej rozstrzygnięcia art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. W myśl tego przepisu przesłanką do wystąpienia przez dłużnika o pozbawienie tytułu wykonawczego w całości, w części lub jego ograniczenia jest zaprzeczenie zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy dłużnik kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

Dla uzasadnienia powyższego stanowiska Sądu, w tym miejscu konieczne jest zatem odniesienie się do skierowanych przez powódkę zarzutów w przedmiocie istnienia jej zobowiązania względem pozwanego.

Po pierwsze, zdaniem Sądu twierdzenia powódki, jakoby w związku z dokonaną cesją wierzytelności przysługującej powódce względem ubezpieczyciela na pozwanego, bankowy tytuł egzekucyjny powinien zostać wystawiony przeciwko ubezpieczycielowi a nie względem powódki, nie zasługują na uwzględnienie. Podkreślić bowiem należy, iż podstawą roszczeń pozwanego względem powódki, a tym samym podstawą wystawienia przeciwko niej bankowego tytułu egzekucyjnego jest zobowiązanie powódki względem pozwanego (który jest następcą prawnym pierwotnego wierzyciela powódki), wynikające z umowy kredytu zawartej w dniu 6 kwietnia 2004 r. Faktem i okolicznością, której Sąd nie zaprzecza jest to, iż jako jedno z zabezpieczeń wykonania ww. umowy ustanowiona została cesja wierzytelności przysługującej powódce względem ubezpieczyciela (...)S.A. z siedzibą w W. z tytułu polisy ubezpieczeniowej dotyczącej nieruchomości powódki położonej w N. przy ul (...). Sąd nie kwestionuje również okoliczności odniesienia przez powódkę szkody w przedmiotowej nieruchomości, w skutek pożaru wynikłego w grudniu 2013 r.

Niemniej jednak, podkreślić należy, iż uprawnienie pozwanego w zakresie dochodzenia roszczeń odszkodowawczych względem ubezpieczyciela na podstawie cesji wierzytelności, jest wyłącznie jego uprawnieniem w ramach ustanowionego zabezpieczenia, a nie obowiązkiem, tym bardziej iż umowa cesji z dnia 14 kwietnia 2004 r. nie zawiera klauzuli kreującej obowiązek dochodzenia przez pozwanego odszkodowania należnego z tytułu poniesienia szkody przez powódkę, a jedynie stanowi, iż to pozwany jest podmiotem uprawnionym do dochodzenia owych roszczeń. Co więcej, istotą udzielenia zabezpieczenia wykonania umowy jest jedynie stworzenie dla wierzyciela możliwości

dochodzenia zaspokojenia w sytuacji niemożności i nieskuteczności dochodzenia wykonania zobowiązania przez dłużnika głównego. Takim dłużnikiem głównym w niniejszej sprawie nadal jest jednak powódka. Z tego też powodu, bakowy tytuł egzekucyjny prawidłowo został wystawiony przeciwko powódce, a nie względem jej ubezpieczyciela. Brak zaangażowania pozwanego w wytoczony przez powódkę przeciwko ubezpieczycielowi proces sądowy jak i postępowanie przedsądowe, w żaden sposób nie jest podstawą do pozbawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wykonalności.

Ponadto, odnosząc się do zarzutu powódki w przedmiocie nieskuteczności wypowiedzenia umowy kredytu przez pozwanego, podnieść należy, iż zarzut ten również nie może zostać uwzględniony przez Sąd.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż pozwany dokonał wypowiedzenia przedmiotowej umowy w sposób zgodny z prawem, wysyłając zawiadomienie w tym przedmiocie na adres korespondencyjny powódki, którym wówczas dysponował i w związku z zaistniałą przesłanką w postaci braku spłaty przeterminowanego zadłużenia. Okoliczność ta została wykazana w sposób należyty. Ciężar dowodu w zakresie wykazania skutecznego poinformowania pozwanego o zmianie adresu korespondencyjnego powódki spoczywał zatem na powódce. K. O. przedłożyła co prawda sporządzone przez nią pismo datowane na dzień 20 stycznia 2013 r., które zawierało informację o zmianie jej adresu. Powódka nadto potwierdziła tę okoliczność na rozprawie w dniu 19 stycznia 2016 r. Niemniej jednak, jak już wskazano przy ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, powódka nie przedłożyła żadnego dowodu faktycznego doręczenia tej informacji pozwanemu. Nie przedstawiła ona bowiem ani zwrotnego potwierdzenia doręczenia ww. pisma pozwanemu ani też choćby potwierdzenia jego nadania. W wiadomości e-mailowej z dnia 20 stycznia 2013 r. (k. 14), w której powódka zwróciła się do pozwanego z wnioskiem o wydanie zaświadczenia w przedmiocie umowy kredytu wiążącej strony, nie zamieściła ona natomiast informacji w zakresie zmiany swojego adresu. Co więcej, zaświadczenie z dnia 22 stycznia 2013 r. (k. 27) wystawione zostało na dotychczasowy adres powódki, tj. ul. (...), N., a więc na ten sam adres, na który wysłane zostało przez pozwanego wypowiedzenie umowy kredytu (k. 24v, k. 25). W aktach sprawy brak natomiast dowodu na to, aby powódka wносиła o sprostowanie danych zawartych w ww. zaświadczeniu lub aby w jakikolwiek sposób je kwestionowała.

Tym samym, mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu zarzut powódki co do braku skuteczności wypowiedzenia umowy przez pozwanego jako niezasadny nie mógł zostać uwzględniony.

Zdaniem Sądu nie budzi również wątpliwości, iż zastosowania w niniejszej sprawie nie znajdzie także art. 840 § 1 pkt 3 k.p.c., który stanowi iż podważenia wydania tytułu wykonawczego może dochodzić również małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, jeżeli wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść. Okoliczności regulowane przez ten przepis bez wątpienia nie znajdują odniesienia do stanu faktycznego danej sprawy.

W ocenie Sądu dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy zasadne jest natomiast zastosowanie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może wystąpić z powództwem o pozbawienie tytułu wykonawczego w całości, w części lub jego ograniczenia jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

W tym miejscu wskazać należy, iż za zdarzenie, określone w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., w judykaturze uznaje się przed wszystkim dobrowolne spełnienie świadczenia przez dłużnika. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 4 listopada 2005 r., sygn.. V CK 296/05: „Dobrowolne spełnienie świadczenia przez dłużnika po uzyskaniu przez wierzyciela tytułu wykonawczego nie wyklucza wytoczenia przez dłużnika powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (art. 840 KPC)”. Pogląd ten wyraził także m.in. Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. I ACa 1029/13, w którym podkreślił, iż: „Skoro po powstaniu tytułu zaistniało zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie w określonej w wyroku części nie może być egzekwowane,

powód na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 KPC mógł skutecznie żądać pozbawienia tytułu wykonalności”. Ponadto, w myśl wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 lutego 2015 r., sygn. I ACa 1336/14: „W toku postępowania o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności zakresem orzekania nie jest objęte badanie stosunku cywilnego, który łączył strony i który był podstawą wydania tytułu egzekucyjnego. Przedmiotem badania jest zakres, w jakim jest dopuszczalne prowadzenie egzekucji na podstawie wydanego tytułu wykonawczego, bowiem jest on ograniczony prawem podmiotowym dłużnika wynikającym z prawa materialnego, a dopuszczalne granice tego ograniczenia wyznaczają podstawy powództwa przeciwpozycyjnego”.

Podnieść należy, iż Sąd Okręgowy w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę w pełni podziela przedstawione powyżej stanowiska judykatury, w związku z czym uwzględnił je przy rozważaniu niniejszej sprawy, tak pod względem oceny stanu faktycznego jak i prawnego.

Podkreślić należy, iż w niniejszej sprawie w dniu 18 września 2014 r., a więc już po wystawieniu przez pozwanego bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 9 stycznia 2014 r., powódka dokonała wpłaty w kwocie 100.000 zł, tytułem spłaty części zadłużenia. Okoliczność ta wynika bezsprzecznie ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i nie została w żaden sposób zakwestionowana przez pozwanego, który nadto dokonał zaksięgowania tej wpłaty na spłatę kapitału. Jak wskazał pozwany w skierowanym do powódki piśmie z dnia 23 września 2014 r. (k. 28), wpłata dokonana przez powódkę w kwocie 100.000 zł stanowiła równowartość 27.786,27 CHF. W związku z dokonaną wpłatą, pozostałe zadłużenie wobec banku wynosi kwotę 24.142,38 CHF, w tym kapitał w wysokości 16.842,81 CHF.

Mając na uwadze powyższe, w niniejszej sprawie doszło do spełnienia przesłanki z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w postaci zaistnienia zdarzenia, wskutek którego zobowiązanie powódki względem pozwanego częściowo wygasło. Tym samym zaistniała przesłanka do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 9 stycznia 2014 r. w części, co do której zobowiązanie powódki zostało przez nią spłacone.

W związku z tym, iż zgodnie z bankowym tytułem egzekucyjnym zobowiązanie powódki względem banku wynosiło kwotę 157.706,86 zł, a powódka spełniła zobowiązanie w kwocie 100.000 zł, zatem pozostała do spłacenia część zobowiązania wynosi kwotę 57.706,86 zł. W ocenie Sądu zasadne było zatem pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności ponad kwotę niespłaconego zadłużenia, tj. ponad kwotę 57.706,86 zł, o czym orzeczono w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Jednocześnie wskazać należy, iż Sąd pozbawił tytuł wykonawczy wykonalności, przyjmując za podstawę kwotę wyrażoną w walucie polskiej. Zważyć bowiem należy, iż rozstrzygnięcie to jest zgodne z żądaniem pozwu. Powódka jednoznacznie sprecyzowała swoje roszczenie i wniosła o pozbawienie bankowego tytułu wykonalności w całości lub w części, tj. ponad kwotę 56.470,60 zł, bez jednoczesnego odniesienia do waluty franka szwajcarskiego. Sąd jako związany zakresem pozwu, zgodnie z art. 321 k.p.c., nie może natomiast wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie. Nadto, w toku niniejszego postępowania żadna ze stron nie wskazała według jakich wskaźników nastąpić powinno przeliczenie kursu waluty, w jakim powódka winna spłacić zobowiązanie ani też nie wniosła o powołanie dowodu z opinii biegłego specjalisty w powyższym zakresie. Wskazać także należy, iż kwota zobowiązania powódki względem pozwanego umieszczona na bankowym tytule egzekucyjnym uwzględniona została zarówno w walucie polskiej jak i we franku szwajcarskim. W ocenie Sądu, dokonanie przeliczenia walut nastąpi ewentualnie na etapie postępowania egzekucyjnego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił roszczenie powódki w pozostałym zakresie, o czym orzeczono w punkcie drugim sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c. Zgodnie z art. 100 k.p.c., w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub

oceny sądu. W myśl natomiast art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Podkreślić należy, iż powództwo w niniejszej sprawie zostało uwzględnione jedynie w części. W związku z tym, iż bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony był na kwotę 157.706,86 zł, natomiast pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności nastąpiło ponad kwotę 57.706,76 zł (a więc co do kwoty 100.000 zł), zatem Sąd uznał, iż powódka wygrała niniejsze postępowanie w 63 %, natomiast pozwany w 37 %.

Mając na uwadze trudną sytuację finansową i życiową powódki, na podstawie przytoczonego powyżej art. 102 k.p.c., Sąd odstąpił od obciążenia powódki kosztami postępowania, o czym orzekł w punkcie trzecim wyroku.

W związku z tym natomiast, iż pozwany przegrał niniejszy proces w 63 %, zatem Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 4.969 zł, tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, która wynosiła 7.886 zł, o czym orzeczono w punkcie czwartym wyroku.

Jednocześnie wskazać należy, iż postanowieniem z dnia 11 maja 2015 r. referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Warszawie zwolnił powódkę od kosztów sądowych w całości (k. 48). Tym samym, na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025), nieuiszczoną opłatę od pozwu Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa (punkt piąty wyroku).

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.